

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 1T/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819010507
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Dubová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8819010507.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Gabrielou Dubovou, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému X. Č., K.. XX.X.XXXX, I. O. K. Z. Č.. XXX, okres Vranov nad Topľou pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní dňa 6. októbra 2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

X. Č., K.. XX.X.XXXX B. B. K. I., I. O. K. Z. Č.. XXX, okres Vranov nad Topľou, slobodný, zamestnaný v spoločnosti STAV-BAZÁR, s.r.o.,

je vinný, že

po tom, čo pred jazdou požil presne nezistené množstvo a druh alkoholických nápojov, tak dňa 16.5.2019 v čase o 22.40 hod. viedol po Herlianskej ulici vo Vranove nad Topľou v smere do obce Večec osobné motorové vozidlo zn. Š.S. E., A.: B. XXX O., pričom pred budovou spoločnosti Stav-Bazar s.r.o. bol hliadkou PMJ Slovenská Kajňa zastavený a po poučení počas následnej dychovej skúšky na požitie alkoholických nápojov prostredníctvom certifikovaného Analyzátoru dychu, výr. č. A409088 mu bola dňa 16.5.2019 v čase o 22.46 hod. nameraná hodnota alkoholu v dychu 0,53 mg/1, a tejto hodnote zodpovedajúce množstvo alkoholu v krvi v danom čase vylučovalo spôsobilosť obžalovaného pre vedenie motorových vozidiel pri opakovanej dychovej skúške v čase o 23.07 hod. mu bola nameraná hodnota alkoholu v dychu 0,48 mg/1, pričom tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 4.12.2007, sp. zn. 10T 308/2007 ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.12.2007 bol odsúdený pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. d) Trestného zákona a ďalším trestným rozkazom Okresného súdu Humenné, zo dňa 29.6.2010, sp. zn. 4T 77/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.7.2010 bol rovnako odsúdený pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 písm. a) Trestného zákona,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

t ý m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona,

z a t o m u u k l a d á

podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona,
trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona mu ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na doživotie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal dňa 26.8.2019 na obžalovaného obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Vo veci bolo dňa 1.6.2020 rozhodnuté trestným rozkazom, proti ktorému podal obžalovaný odpor a súd nariadil hlavné pojednávanie.

Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že v ten deň prišiel z práce okolo siedmej večer. Zavolať ho sused, pretože potreboval nejakú pomoc. Pomohol mu a potom spolu vypili, pričom on vypil jedno pivo a dve pol deci. Celý deň nejedol, lebo mu bolo zle na žalúdku a požil lieky, deci lieku atitirool amaro, ktoré odpil z fľaštičky, pretože ich nosí so sebou v aute. Následne mu volala priateľka a potrebovala s niečím pomôcť, išiel preto za ňou. Potom mu volal jeden pán z Vechca, aby odviezol jeho dvoch synov, ktorí ho čakali vo Vranove na autobusovej stanici. Chceli, aby ich odviezol domov, pretože nemali peniaze na taxík. Obžalovaný tvrdil, že im aj povedal, že vypil. Počas cesty zastavili na benzínke v Čemernom, že si niečo kúpia. Keď prišli a nasadli do auta, tak tam stála aj hliadka, ktorá ich zbadala, a keď ich viezol autom do Vechca, hliadka sa pustila za nimi. Zastavili ho blízko firmy Stav Bazár s výstražnými svetlami. Zastavil na krajnici pri chodníku a policajti si pýtali doklady, pričom on mal všetky doklady v poriadku. Ostal sedieť v aute a policajti odišli ku svojmu kolegovi overovať doklady. Policajti sa vrátili aj s dregerom a opýtal sa ho, či je ochotný podrobiť sa dychovej skúške. Obžalovaný vo svojej výpovedi tvrdil, že policajtom povedal, že aj áno aj nie, pretože vypil. Podľa výpovede obžalovaného, mu policajti neponúkol možnosť nepodrobiť sa dychovej skúške, prípadne žiadať sa na odber krvi, ale ho iba navigoval ako vykonať dychovú skúšku. Keď nafúkal, na displeji bolo 0,53, ak si dobre pamätá. Tí dvaja, ktorých viezol vystúpili z auta a išli pešo domov. Policajti ho zobrali na pohotovosť na vyšetrenie a následne na policajné oddelenie, kde ho pán S. vypočúval. Prišli aj tí policajti, ktorí ho zastavili, pýtali sa na nejaké veci a druhýkrát fúkal. Nafúkal už menej. Potom popodpisoval nejaké papiere. Obžalovaný ďalej uviedol, že požitie kvapiek neuvádzal v prípravnom konaní z toho dôvodu, že ich neberie stále a nevedel, že je to dôležité. Tieto lieky užíva, keď má ťažkosti a bolesti, tak vypije z fľaštičky pol deco alebo deco. Je to takto raz, dvakrát za mesiac, keď má podráždený žalúdok. Podľa obžalovaného do motorového vozidla nasadol okolo ôsmej alebo pol deviatej.

Na výzvu prokurátorky v súlade s ustanovením § 258 ods. 4 Trestného poriadku z dôvodu rozporu v jeho skoršej výpovedi, keď v prípravnom konaní uviedol, že vypil dve piva 10 stupňové a tri poldecáky slivovice domácej, okolo 50 %, obžalovaný uviedol, že si nepamätá, či vypil dve piva a tri poldecáky alebo jedno pivo a dve pol deci, ale vypil maximálne tri poldecáky. Obžalovaný taktiež uviedol, že do motorového vozidla pritom nasadol okolo pol deviatej až trištvrté na deväť, keďže o pol ôsmej večer bol ešte určite doma, a potom mu volala priateľka, tak išiel okolo pol deviatej až trištvrté na deväť. Z domu do Vranova trvá cesta 15 minút, dlho sa u priateľky nezdržal, na čo mu zvonil telefón, ohľadne odvezenia tých B., bol pri nich asi za 10 minút a možno 10 minút trvá cesta zo stanice do Čemerného, kde ho zastavili. Pokiaľ ide o čas požitia alkoholu, k tomu obžalovaný uviedol, že alkohol vypil okolo pol ôsmej a kvapky Amaro taktiež okolo pol ôsmej, nakoľko najprv vypil u toho suseda alkohol a keď sa vrátil domov, tak vtedy vypil kvapky atitirool amaro. Podľa tvrdenia obžalovaného, keď išiel do nemocnice na ošetrovanie pred tým ako bol umiestnený v CPZ, nebola mu ponúknutá možnosť žiadať sa na odber krvi.

Vo svojej výpovedi dňa 06.10.2021 obžalovaný zasa uviedol, že si nepamätá, čo hovoril na pojednávaní, keď bol vyzvaný na odstránenie rozporu, ale vypil pol deci a jedno pivo a užil aj titirol amaro, ale či ho užil deň pred alebo potom, to si už nepamätá.

Svedok Q. V. vo svojej výpovedi uviedol, že je referentom pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ Prešov. Na tomto pracovnom zaradení bol aj 16.05.2019, kedy s kolegom B. spozorovali podozrivé vozidlo, ktoré jazdilo zo strany na stranu jazdného pruhu. Z toho dôvodu mali podozrenie, že je vodič pod vplyvom alkoholu, a preto ho zastavili. K zastaveniu obžalovaného došlo na Herlianskej ulici smerom na obec Vecheč, pričom jazdil na motorovom vozidle Škoda Fabia Combi. Išlo o štandardnú kontrolu, kedy bol vodič vyzvaný na doklady vozidla a doklady totožnosti, preverili ho v informačnom systéme a po poučení bol podrobený dychovej skúške. Poučeniu porozumel a vykonal dychovú skúšku, ktorej výsledok bol pozitívny, avšak hodnotu už nevie. Bolo to však nad jedno promile. Vodič javil známky požitia alkoholu, bolo cítiť alkohol z jeho dychu, a preto ho na mieste oboznámili s tým, že je podozrivý z trestného činu a bude obmedzený na osobnej slobode. Po nejakej dobe bol aj opakovane podrobený dychovej skúške, avšak na lekárske ošetrenie sa nežiadal a neboli voči nemu použité donucovacie prostriedky, nakoľko spolupracoval. Svedok sa nevedel vyjadriť čo znamená pojem hraničná hodnota alkoholu v krvi, uviedol len, že o tom počul, že je to nad jedno alebo do jedného promile, takto to chápe. Svedok ďalej uviedol, že obžalovanému bolo umožnené vykonať lekárske odbery, bolo mu to navrhnuté, ale odmietol to. Skutočnosť, že nameraná hodnota v dychu je vyššia ako jedno promile svedok uviedol, že zistil práve z toho, že to vie z výpočtu a vie to z praxe. Podľa svedka bolo obžalovanému hneď ako bol podrobený dychovej skúške umožnené vykonať lekárske vyšetrenie, avšak tento to nežiadal. Pred vykonaním dychovej skúšky je poučenie, ktorému musí porozumieť.

Podľa výpovede svedka Q. B., tento pracuje ako referent pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ Prešov a v čase spáchania skutku počas hliadkovej služby a po prejazde na Herlianskej ulici vo Vranove nad Topľou spozorovali motorové vozidlo Škoda Fabia Combi, ktoré jazdilo zo strany na stranu svojho jazdného pruhu. Vozidlo bolo zastavené, skontrolované a ako vodič bol stotožnený X. Č.. Na výzvu predložil doklady potrebné na prevádzku a vedenie motorového vozidla. Po vykonanej lustrácii vodiča vyzvali k podrobeniu k dychovej skúške, kde pred samotným vykonaním sa ho hliadka pýtala či pre jazdu požil alkoholické nápoje, látky, potraviny s možným obsahom alkoholu, na čo reagoval, že nie a následne po poučení o vykonaní dychovej skúšky bola vykonaná dychová skúška s pozitívnym výsledkom 0,53 mg/l vydychovaného vzduchu. Svedok ďalej uviedol, že vodič bol poučený, že sa svojim konaním dopúšťa trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, nakoľko bola hodnota dychovej skúšky nad jedno promile. Hliadka obžalovaného poučila aj o možnosti podrobiť sa lekárskemu ošetreniu na zistenie alkoholu v krvi, čo obžalovaný odmietol. Obsahom poučenia podľa svedka je, či vodič pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol, potraviny alebo iné látky s obsahom alkoholu. Aj lieky sú považované za látku, ktoré môžu obsahovať alkohol a kvôli ktorým môže byť výsledok dychovej skúšky pozitívny. Podľa svedka je hraničnou hodnotou alkoholu v dychu hodnota 0,48 mg/l.

Zo strany obhajoby bol súdu predložený znalecký posudok Q.. V. V., V., znalca v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, ktorý bol následne doručený aj prokuratúre. Na hlavnom pojednávaní znalec po poučení podľa § 144 Tr. poriadku vyhlásil, že na podanom posudku trvá, posudok podal v súlade s poučením podľa § 144 Tr. poriadku, a na predmetný znalecký posudok sa odvolal. Predmetný posudok bol v súlade s ustanovením § 268 ods. 2 Tr. poriadku prečítaný a bol vykonaný výsluch znalca.

Podľa znaleckého posudku Q.. V. V., V., znalca v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo vyplýva, že znalec riešil v znaleckom posudku bilančný prepočet, ako aj spätný prepočet na posúdenie vplyvu etylalkoholu. Podľa znalca obžalovaný neurčil presne o aký druh alkoholu sa jednalo, avšak vzhľadom na všetky možné varianty požitia alkoholu by išlo spolu o požitie 46 až 108 gramov absolútneho etylalkoholu. Pri zohľadnení 10 % resorbčného deficitu by sa jednalo o požitie cca 41,4 až 97,2 gramov absolútneho etylalkoholu. Znalec pritom riešil situáciu ohľadne tvrdenia obžalovaného, že nevie či vypil dve piva a tri poldeckáky alebo jedno pivo a dve pol deci. Toto množstvo alkoholu u muža normostenického vzhľadu hmotností 75 kg vytvorí koncentráciu etylalkoholu v krvi 0,789 až 1,851 promile. Pri zohľadnení bežnej vylučovacej hmotnosti organizmu 0,12 až 0,20 promile etylalkoholu z krvi za jednu hodinu by dňa 16.05.2019 v čase okolo 22.40 hod. mal koncentráciu etylalkoholu v krvi v rozmedzí 0,156 až 1,472 promile, teda v tom čase sa mohol nachádzať aj stave neovplyvňujúcim bezpečné riadenie vozidla, až v ľahkom stupni opitosti. V prípade posúdenia vplyvu etylalkoholu užitého

vo výživovom doplnku tinktúra Amara, 1x1 dcl výživového doplnku obsahuje cca 48 gramov etylalkoholu. Išlo by tak o požitie cca 43,2 gramu absolútneho etylalkoholu, čo by vytvorilo u muža normostenického vzhľadu hmotnosti 75 kg koncentráciu etylalkoholu v krvi vo výške 0,823 promile. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že pri zohľadnení všetkých možných variant požitia etylalkoholu, podľa výpovede obžalovaného, vrátane požitia jedného decilitra výživového doplnku tinktúra Amara, by išlo o požitie približne 94 až 156 gramov absolútneho etylalkoholu čo vytvorí u 75 kg muža koncentráciu etylalkoholu v krvi vo výške 1,611 až 2,674 promile. V čase zastavenia motorového vozidla dňa 16.05.2019 okolo 22.40 hod., po zohľadnení všetkých výpovedí, mohol mať obžalovaný koncentráciu etylalkoholu v krvi pri zohľadnení výživového doplnku tinktúra Amara v rozmedzí 0,978 až 2,295 promile. V tom čase sa mohol nachádzať v stave podnapitosti až v ťažkom stupni opitosti. K spätnému prepočtu znalec v znaleckom posudku uviedol, že vychádzajúc z klesajúcej hodnoty výsledku druhej dychovej skúšky sa obžalovaný nachádzal už vo vylučovacej fáze alkoholémie, čo je jeden z predpokladov na vykonanie jednoduchého spätného prepočtu, preto tento bolo možné v danom prípade vykonať. Ak bola teda obžalovanému dňa 16.05.2019 o 23.07 hod. pri druhej dychovej skúške nameraná koncentrácia etylalkoholu vo výške 1,008 promile potom za predpokladu, že po zastavení hliadkou PZ nepožíval žiadne alkoholické nápoje pri zohľadnení bežnej vylučovacej schopnosti organizmu 0,12 až 0,20 promile etylalkoholu z krvi za hodinu, mohol mať obžalovaný v čase zastavenia hliadkou koncentráciu etylalkoholu v krvi v rozmedzí 1,062 až 1,098 promile, teda v tom čase sa mohol nachádzať v ľahkom stupni opitosti. Podľa znalca po odpočítaní etylalkoholu požitého vo výživovom doplnku tinktúra Amara mohol mať obžalovaný v čase zastavenia hliadkou PZ koncentráciu etylalkoholu v krvi v rozmedzí 0,239 až 0,275 promile. V tom čase sa teda mohol nachádzať v stave neovplyvňujúcom bezpečné riadenie dopravného prostriedku. Pre merací prístroj AlcoQuant 6020 Plus bola v danom prípade, podľa znalca, pre prístroj pri obidvoch dychovej skúškach možná maximálna chyba merania plus mínus 5 %. Pri prvej dychovej skúške s výsledkom 0,53 mg/l, čo je 1,113 promile pri prepočítaní chyby merania mohol mať obžalovaný v dychu 0,504 mg/l až 0,557 mg/l čo je 1,058 až 1,169 promile. Pri druhej dychovej skúške s výsledkom 0,48 mg/l, čo je 1,008 promile po prepočítaní chyby merania mohol mať obžalovaný v dychu 0,456 mg/l až 0,504 mg/l čo je 0,957 až 1,058 promile. Ak bola teda obžalovanému dňa 16.05.2019 o 23.07 hodine pri druhej dychovej skúške nameraná koncentrácia etylalkoholu vo výške 1,008 promile, po prepočítaní chyby merania mohol mať koncentráciu etylalkoholu 0,957 až 1,058 promile, potom teda za predpokladu, že po zastavení hliadkou by nepožíval žiadne alkoholické nápoje, by pri zohľadnení bežnej vylučovacej schopnosti organizmu 0,12 až 0,20 promile etylalkoholu z krvi za jednu hodinu a odchýlky presnosti merania prístroja AlcoQuant 6020 Plus, mohol mať v čase zastavenia hliadkou PZ dňa 16.05.2019 v čase okolo 22.40 hod. koncentráciu etylalkoholu v krvi v rozmedzí 1,011 až 1,148 promile. V tom čase sa teda mohol nachádzať v ľahkom stupni opitosti. Pri zohľadnení aj požitého etylalkoholu vo výživovom doplnku tinktúra Amara by mal v čase zastavenia hliadkou obžalovaný koncentráciu etylalkoholu v krvi v rozmedzí 0,188 až 0,325 promile. Teda mohol sa nachádzať v stave neovplyvňujúcom bezpečné riadenie dopravného prostriedku až v stave po požití etylalkoholu. Podľa znalca odchýlky presnosti merania a rozšírená neistota merania prístroja AlcoQuant 6020 Plus nemali žiaden zásadný vplyv na výsledky spätných ani bilančných prepočtov a nijako neovplyvnili závery znaleckého posudku. Ľahký stupeň opitosti podľa znaleckého posudku charakterizuje predĺžený reakčný čas na zrakové a sluchové podnety, poruchy priestorového videnia, pozornosti, orientácie, zvýšené sebavedomie, zníženú sebakontrolu a hrubé poruchy správania so zlostinými afektami čo znemožňuje bezpečné riadenie vozidla. Ide pritom o zistenú koncentráciu etylalkoholu v krvi 1,0 až 1,49 promile. Daný stupeň opitosti je charakterizovaný aj podceňovaním hroziaceho nebezpečenstva, krátkymi výpadkami pamäte, ako aj stratou miestnej a časovej orientácie. Podľa znalca tvrdenia obžalovaného o množstve a čase ním užitého alkoholu a výživového doplnku tinktúra Amara môžu byť pravdivé. Zo záverov znaleckého posudku ďalej vyplýva, že podľa znalca, v danom prípade nie je možné presne určiť v akom časovom horizonte mal začať požívať alkoholické nápoje na to, aby pri prvej dychovej skúške dňa 16.05.2019 v čase o 22.46 hod. dosiahol hladinu etylalkoholu v dychu 0,53 mg/l, nakoľko sa v tomto čase s najväčšou pravdepodobnosťou nachádzal vo vylučovacej fáze alkoholémie a nie je známe presné množstvo užitého alkoholu. Mohol kľudne užiť aj väčšie množstvo etylalkoholu ako 75 gramov, avšak musel ho užiť aj vo väčšom časovom horizonte ako je 75 minút pred vykonaním prvej dychovej skúšky. Na presnosť meradla môže mať vplyv teplota okolia, jeho relatívna vlhkosť, atmosferický tlak, avšak tieto sú podľa znalca zahrnuté vo výrobcom udávanej odchýlke presnosti merania a rozšírenej neistote merania prístroja AlcoQuant 6020 Plus. Zvyšky alkoholu, liečiv, prípadne iných produktov v ústach kontrolovanej osoby môžu ovplyvniť výsledky dychového analyzátoru v zmysle novej pozitívnosti, preto sa s odstupom približne 15 minút vykonáva opakovaná dychová skúška, ktorá je už objektívna.

Z výpovede znalca vyplýva, že najobjektívnejšie zistenie alkoholu v krvi je odberom krvi. Ku koncentrácii alkoholu v čase o 22.40 hod. znalec uviedol, že bez zohľadnenia účinkov alkoholu výživového doplnku tinktúra Amara mohol mať obžalovaný koncentráciu etylalkoholu v krvi v rozmedzí 1,062 až 1,265 promile. Čas 35 minút je tým časom, kedy sa mohol alkohol odbúrať, teda ten rozdiel medzi 1,081 až 1,062 promile. Tinktúra Amara 1 dcl by sa stihla odbúrať približne za 4,1 až 6,8 hodiny. Pokiaľ ide o množstvo etylalkoholu v krvi, ak by obžalovaný požil v čase o 19.30 hod. dva poldecáky 50 % alkoholu a jedno 10 stupňové pivo, tak k tomu znalec uviedol, že hladina etylalkoholu v krvi v čase o 22.40 hod. by bola 0,978 až 1,301 promile. Ak by obžalovaný v čase o 19.30 hod. požil tri poldecáky 50 % alkoholu a dve 10 stupňové piva tak by bola hladina etylalkoholu v krvi v čase o 22.40 hod. 1,904 až 2,295 promile.

V priebehu trestného konania bol vyšetrený duševného stav obžalovaného znalkyňou Q.. S. E. z Odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria. Znalkyňa podala vo veci znalecký posudok, ktorý bol na hlavnom pojednávaní podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítaný a z tohto posudku vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel a ani netrpí na žiadnu duševnú poruchu alebo chorobu v zmysle psychózy. Znalkyňa konštatovala u obžalovaného nevyrovnanú jednoducho štruktúrovanú osobnosť so sobnormnými rozumovými schopnosťami a táto bola prítomná aj v čase spáchania skutku. Obžalovaný sa v čase spáchania skutku nachádzal v stave jednoduchej opitosti ľahkého stupňa a jeho rozpoznávací a ovládacia schopnosť bola zmenšená len pod vplyvom užitého alkoholu, nie však podstatne. Vzhľadom na to, že konzum alkoholu obžalovaným podľa znalkyne nevykazoval známky chorobného návyku, či závislosti, ochranné protialkoholické ani protitoxikomaničné liečenie nie je potrebné.

Zo záznamov o vykonaní dychovej skúšky meracím prístrojom AlcoQuant 6020 Plus číslo A 409088 zo dňa 16.05.2019 vyplýva, že pri prvej dychovej skúške dňa 16.05.2019 v čase o 22.46 hod. bola nameraná obžalovanému hodnota alkoholu v dychu 0,53 mg/l. Táto dychová skúška je riadne podpísaná. Taktiež aj výsledok druhej dychovej skúšky je podpísaný a z tohto vyplýva, že dňa 16.05.2019 v čase o 23.07 hod. bola obžalovanému nameraná hodnota alkoholu v dychu 0,48 mg/l.

V spise sa nachádza aj záznam z vykonania dychovej skúšky analyzátorom dychu na zistenie prítomnosti alkoholu zo dňa 16.05.2019. Tento záznam obsahoval aj poučenie, že ide o vyšetrenie na zistenie alkoholu dychovou skúškou, ako je potrebné túto dychovú skúšku vykonať, pričom predmetné poučenie zároveň obsahuje aj poučenie o požitých nápojoch, ústnych sprejoch, liečivách, ktoré môžu ovplyvniť vykonanie dychovej skúšky. Z poučenia ďalej vyplýva, že je policajt oprávnený v prípade objektívnych alebo subjektívnych príčin, kedy nie je možné vykonať dychovú skúšku, vyzvať vodiča na podrobenie sa lekárskeho vyšetreniu odberom krvi alebo iného biologického materiálu. Z poučenia zároveň vyplýva, že obžalovaný prehlásil, že pred vykonaním dychovej skúšky bol riadne poučený a nie sú mu známe žiadne skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť výsledok dychovej skúšky. Tento záznam obsahuje aj označenie času vykonania dychových skúšok, ako aj namerané hodnoty alkoholu v dychu, ktoré korešpondujú zo záznamami z vykonania dychových skúšok obžalovaného zo dňa 16.5.2019. Tento záznam obžalovaný dňa 16.05.2019 podpísal.

Podľa certifikátu o overení analyzátoru AlcoQuant 6020 Plus číslo A 409088, ktorým bola vykonaná prvá aj druhá dychová skúška u obžalovaného, predmetné meradlo zodpovedá schválenému typu a požiadavkám uvedeným v prílohe číslo 25 k vyhláške ÚNMS SR č. 210/2000 Z.z. Z predmetného certifikátu ďalej vyplýva, že tento prístroj mal platnosť overenia do 23.10.2019 a overený bol 23.04.2019.

Obžalovaný má v evidenčnej karte zaznamenaných 7 priestupkov, keď dňa 29.7.2015, 6.11.2016 a 19.01.2019, porušil dopravné značenie. Dňa 11.11.2018 sa dopustil priestupku, keď nepoužil bezpečnostný pás. Dňa 22.07.2016 porušil povinnosti v súvislosti s osvetlením vozidla a ďalšie priestupky spáchal dňa 09.04.2016 a 30.08.2014, keď prekročil povolenú rýchlosť jazdy. Z evidenčnej karty taktiež vyplýva, že obžalovaný mal z dôvodu porušenia povinnosti vodiča, kedy požil alkoholické nápoje zadržaný od 04.05.2007 vodičský preukaz, ktorý mu bol vrátený 31.08.2009. Následne bol obžalovanému zadržaný vodičský preukaz dňa 16.09.2009 v súvislosti so skutkom vo veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/77/2010, taktiež pre požitie alkoholu počas vedenia vozidla a vodičský preukaz mu bol vrátený 13.05.2013. Zákazy činnosti má obžalovaný v evidenčnej karte uvedené tri, a to 12 mesačný zákaz na základe rozhodnutia dopravného inšpektorátu Vranov nad Topľou, číslo konania: ORP-24-53/DI-2-07 zo dňa 15.06.2007, ktorým mu bol uložený za porušenie povinnosti vodiča, keď počas vedenia vozidla požil alkohol alebo inú návykovú látku. Ďalší zákaz činnosti bol obžalovanému

uložený v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou, pod sp.zn. 10T/308/2007 za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, ako aj pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Zákaz činnosti bol obžalovanému uložený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. a) Trestného zákona aj Okresným súdom Humenné vo veci 4T/77/2010.

Podľa správy o povesti z obce Nižný Hrabovec obžalovaný je slobodný, býva v dome so svojimi rodičmi, jeho správanie v obci je dobré a nebol riešený komisiou pre verejný poriadok. Obec vo svojej správe uviedla, že nemá vedomosti o požívaní alkoholických nápojov a iných návykových látok obžalovaným.

Spoločnosť STAV-BAZAR s.r.o., v ktorej je obžalovaný zamestnaný vo svojej charakteristike uviedla, že obžalovaný je zamestnancom spoločnosti od 01.05.2018 a svoju prácu vykonáva v súlade s pracovnou náplňou, do práce chodí načas, je spoľahlivý, k zákazníkom ústretový a úslužný a neboli zo strany zamestnávateľa zistené porušenia zákazu požívania alkoholických nápojov v pracovnom čase. Zamestnávateľ obžalovaného taktiež v správe uviedol, že pre výkon jeho práce by bolo vhodné, aby mal obžalovaný vodičské oprávnenie. Podľa lustrácie zo Sociálnej poisťovne je obžalovaný od 14.07.2021 zamestnaný v spoločnosti STAV-BAZAR s.r.o, kde pracuje od 18.05.2019.

Podľa centrálnej evidencie správnych deliktov má obžalovaný evidované 4 priestupky na úseku dopravy a to zo dňa 22.07.2016 porušenie predpisu v súvislosti s osvetlením vozidla, dňa 06.11.2016 a dňa 19.1.2019 porušil dopravné značenie, dňa 11.11.2018 nepoužil bezpečnostné pásy v motorovom vozidle.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný, pričom všetky odsúdenia obžalovaného sú už zahladené. V konaní Okresného súdu Humenné pod sp.zn. 4T/77/2010 a Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. 10T/308/2007 bol obžalovaný odsúdený aj pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona. Vzhľadom na ukladanie trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona sa súd oboznámil s predmetnými spismi.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. 10T/308/2007 vyplýva, že obžalovaný bol trestným rozkazom dňa 04.12.2007 uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 14.12.2007 a obžalovanému bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 2 rokov. Predmetného skutku sa obžalovaný dopustil dňa 26.10.2007. Z výpovede obvineného X. Č. zo dňa 26.10.2007, teda z jeho výpovede z prípravného konania v tomto konaní vyplýva, že dňa 25.10.2007 vo večerných hodinách bol v meste Vranov nad Topľou na návšteve u známej, kde prišiel autobusom. Na návšteve požil asi dve dvanásťstupňové piva a tri poldecáky vodky. Keď už bolo 26.10.2007, niečo po pol noci tak kamarát, ktorý taktiež prišiel na návštevu chcel ísť domov. Keďže bol značne pod vplyvom alkoholu, tak sa ponúkol, že ho odvezie on a tak ho zastavila hliadka polície. Pri kontrole sa podrobil dychovej skúške, k odberu krvi sa nežiadal. Z prečítanej výpovede svedka v tomto konaní X. E. vyplýva, že dňa 25.10.2007 bol v pohostinstve v Nižnom Hrabovci, kde sa stretol s jeho kamarátom X. Č.. Požíval alkoholické nápoje, ale či ich požíval aj Č., to nevidel. Po čase mu Č. navrhol, aby išli do Vranova. Keďže on požíval alkoholické nápoje, preto sa X. Č. navrhol, že s vozidlom pôjde on. Nebadal na ňom, že by mal požitý alkohol, tak s tým súhlasil. V meste Vranov nad Topľou ešte niekde boli, avšak pre značné množstvo požitého alkoholu si na to nepamätá, spomína si už len, že ich zastavila hliadka a vozidlo riadil X. Č.. V pripojenom spise sa nachádza aj rozhodnutie o priestupku OR PZ, ODI, Vranov nad Topľou, ČPS: ORP-401/DI-2-2007 zo dňa 15.06.2007, právoplatné dňa 15.06.2007. Týmto rozhodnutím bola obžalovanému X. Č. uložená pokuta vo výške po prepočte 232,35 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 12 mesiacov, a to za spáchanie priestupku dňa 04.05.2007, keď viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a elektrickým prístrojom značky Dreger mu bola nameraná hodnota 0,71 mg/l.

V konaní vedenom na Okresnom súde Humenné sp. zn. 4T/77/2010 bol obžalovaný X. Č. trestným rozkazom Okresného súdu Humenné zo dňa 29.06.2010 uznaný za vinného z ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený trest povinnej práce vo výmere 210 hodín, peňažný trest vo výške 1.000 Eur, pre prípad úmyselného zmarenia trestu mu

bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov a trest zákazu činnosti na dobu 4 rokov. Predmetné odsúdenie je zahladené. Pri svojom výsluchu obvineného v tomto konaní obvinený uviedol, že bol na svojom aute v Humennom, bol v bare kde popíjal a ani nevie prečo nasadol do vozidla a išiel smerom na Medzilaborce. Nevedel čo koná a pamätá si len, že ho zastavili policajti, ktorým sa podrobil dychovej skúške.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Objektom skutkovej podstaty predmetného prečinu je ochrana spoločnosti pred konaním, ktoré by mohlo ohroziť život, zdravie a majetok. To znamená, že v tomto prípade ide o ohrozujúci trestný čin, ktorý nevyžaduje spôsobenie následku v podobe skutočne vzniknutej ujmy na zdraví alebo materiálnej škody. Na naplnenie objektívnej stránky sa teda vyžaduje vykonávanie činnosti (povolania), pri ktorej by potenciálne mohlo dôjsť k ohrozeniu života, zdravia alebo značnej škody v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si páchatel spôsobil aplikáciou návykovej látky. Ide pritom o úmyselný trestný čin.

Pokiaľ obžalovaný tvrdil, že pred jazdou požil kvapky, ktoré mali u neho zvýšiť hladinu alkoholu, tak tomuto tvrdeniu súd neuveril. V tejto súvislosti súd poukazuje jednak na výpoveď obžalovaného z prípravného konania, na ktorú bol obžalovaný dotazovaný pre vysvetlenie rozporov a túto skutočnosť obžalovaný v prípravnom konaní neuviedol. Zároveň súd poukazuje aj na výpovede svedkov príslušníkov Polície, ktorí vykonávali služobný zákrok dňa 16.5.2019, hlavne výpoveď svedka Q. B., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že bol obžalovaný poučený pred vykonaním dychovej skúšky. Obsahom poučenia podľa svedka, ako aj podľa poučenia v zázname o vykonaní dychovej skúšky, ktorý obžalovaný podpísal je, či pred jazdou požil alkohol, látky alebo potraviny s možným obsahom alkoholu. Skutočnosť, prečo požitie kvapiek neuviedol v prípravnom konaní, obžalovaný vysvetľoval tým, že kvapky Atitrol Amaro neberie stále a nevedel, že je to dôležité. Súd obžalovanému neuveril, nakoľko raz uviedol, že tieto kvapky mal v aute a raz zasa, že keď sa vrátil od suseda, tak vypil kvapky. Zároveň súd poukazuje aj na zápis - výsledok dychovej skúšky v listinnej podobe, ktorý obžalovaný vlastnoručne podpísal bez námietok. Výpoveď obžalovaného je potrebné vyhodnotiť ako tendenčnú aj s ohľadom na jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní dňa 6.10.2021, kedy už obžalovaný tvrdil, že nevie, či v ten deň požil aj kvapky Amara a obhajoba prispôbovala tvrdenie obžalovaného k výpočtom znalca na hlavnom pojednávaní dňa 12.5.2021 ohľadne možnej výšky alkoholu promile u obžalovaného podľa množstva užitého alkoholu. K tomuto je potrebné dodať, že vzhľadom na rozporné výpovede obžalovaného ohľadne množstva požitého alkoholu, ako aj tvrdenia o možnom požití kvapiek Amara, súd jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní neuveril. K tomuto názoru súd dospel aj s poukazom na závery znalca Q.. V. V., podľa ktorého nie je možné presne určiť v akom časovom horizonte začal obžalovaný požívať alkoholické nápoje na to, aby v čase o 22.46 hod. dosiahol hladinu etanolu v dychu 0,53 mg/l, nakoľko sa nachádzal s najväčšou pravdepodobnosťou už vo vylučovacej fáze alkoholémie. Z tohto dôvodu súd výpovedi obžalovaného neuveril a pri posudzovaní množstva požitého alkoholu vychádzal z vykonanej dychovej skúšky.

Zároveň obžalovaný vo svojej výpovedi tvrdil, že mu nebolo umožnené nepodrobiť sa dychovej skúške, prípadne sa žiadať na odber krvi. Tieto tvrdenia obžalovaného súd vyhodnotil ako tendenčné, pričom z výpovede svedkov Q. B. U. W. Q. V. mal súd za preukázané, že vykonanie dychovej skúšky bolo v súlade so zákonom. Z výpovede svedka Q. B. U. Q. V., ktorí zhodne vypovedali, že bol obžalovaný poučený pred vykonaním dychovej skúšky a zároveň obaja svedkovia zhodne uviedli, že sa obžalovaný na odber krvi nežiadal, mal súd túto skutočnosť za preukázanú. Za takejto situácie, tvrdenie obžalovaného, že mu nebolo umožnené vykonanie odberu krvi súd nepovažoval za pravdivé a tomuto neuveril.

K vykonaniu dychovej skúšky súd poukazuje na ustanovenie § 5 ods. 4 zákona č. 219/1996 Z.z. ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov a o zriaďovaní a prevádzke protialkoholických záchytných izieb, vyšetrenie na zistenie alkoholu sa vykonáva dychovou skúškou prístrojom, ktorým sa určí objemové percento alkoholu v krvi. Ak sa osoba odmietne podrobiť takému vyšetreniu, možno vykonať lekárske vyšetrenie odberom a laboratórnym vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu. Ak osoba odmieta takéto lekárske vyšetrenie, stupeň opilsti určí lekár podľa medicínskych klinických príznakov.

Podľa názoru súdu, vykonaná dychová skúška bola v súlade so zákonom, nakoľko bola vykonaná oprávneným subjektom - policajtom a obžalovaný bol pri jej vykonaní riadne poučený, čo vyplýva aj zo záznamu z vykonania dychovej skúšky analyzátorom dychu na zistenie prítomnosti alkoholu zo dňa 16.5.2019, ktorý obžalovaný bez výhrad podpísal. Zároveň zákonnosť vykonanej dychovej skúšky vyplýva aj z certifikátu meradla, ako aj z výsluchu svedka Q. B., ktorý popísal ako bola vykonávaná dychová skúška, pričom tieto skutočnosti boli preukázané jednak prečítaným certifikátom k meradlu, ako aj z vykonaného výsluchu svedka.

K meracím prístrojom - k námietkam obhajcu v súvislosti s nepresnosťou meracieho prístroja a možným vplyvom na nepresnosť meradla súd dodáva, že analyzátor dychu je meradlo, ktoré podliehalo povinnej metrologickej kontrole v zmysle zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii. Podrobnosti upravovali vyhlášky Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvom SR č. 210/2000 Z.z. v znení vyhlášky č. 310/2000 Z.z. V súčasnej dobe ide o úpravu zákonom č. 157/2018 Z.z. o metrológii účinný od 1.7.2018, kde podrobnosti upravuje aj vyhláška č. 161/2019 Z.z. . Podľa právnej úpravy v čase vykonania dychovej skúšky, ako aj v súčasnosti, je analyzátor dychu meradlo slúžiace na stanovenie koncentrácie etanolu vo vydychovanom vzduchu, ktorý vzniká v pľúcnych alveolách. Zákon o metrológii účinný v tom čase stanovoval (ako aj teraz účinný zákon) podmienky pre určenie meradla použiteľného na dokazovanie. Príslušné právne predpisy zároveň určujú najvyššie prípustné dovolené chyby pri technických skúškach na účely schvaľovania typu. Práve s ohľadom na tieto skutočnosti nemá námietka obhajcu, podľa názoru súdu vplyv na posúdenie objektívnosti výsledku dychovej skúšky, a to aj s poukazom na tvrdenie znalca Q.. V. V. v znaleckom posudku, že odchýlky presnosti meradla nemali zásadný vplyv na bilančný a spätný prepočet.

Napokon obžalovanému bola vykonaná aj druhá dychová skúška v časovom odstupe 21 minút a vo vzťahu k tejto skúške znalec Q.. V. V.Á. v znaleckom posudku skonštatoval, že je možné vykonať spätný prepočet na koncentráciu alkoholu v krvi. Takto s prihliadnutím aj na zohľadnenie odchýlky presnosti merania prístroja AlcoQuant 6020 plus mal súd za preukázané, že obžalovaný mal v čase vedenia motorového vozidla dňa 16.5.2019 o 22.40 hod. koncentráciu etylalkoholu v krvi aj podľa spätného prepočtu aj s ohľadom na odchýlku presnosti merania prístroja AlcoQuant 6020 plus podľa 2. vykonanej dychovej skúšky nad jedno promile, nakoľko táto bola v rozmedzí od 1,011 do 1,148 promile. Znalec pritom v znaleckom posudku riešil bilančný aj spätný prepočet. V závere posudku zhodnotil, že nie je možné určiť, kedy začal obžalovaný požívať alkoholické nápoje vzhľadom na jeho rozporné tvrdenia. Keďže obžalovaný ohľadne množstva požitého alkoholu menil svoju výpoveď, súd jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní ohľadne požitého prípravku Amara neuveril, čo napokon aj sám obžalovaný vo svojej ďalšej výpovedi spochybnil. Súd tak má za to, že ak by obžalovaný tieto kvapky nosil so sebou v aute, tak po poučení pred vykonaním dychovej skúšky, by na okolnosť ich požitia určite poukázal. Zároveň aj výpovede svedkov policajtov o spôsobe jazdy motorového vozidla (zo strany na stranu jazdného pruhu) v spojení s popisom ľahkého stupňa opilsti v znaleckom posudku o strate miestnej orientácie, napovedá o stupni opilsti obžalovaného. Vzhľadom na túto skutočnosť súd pri hodnotení aj znaleckého posudku tento konfrontoval s inými zadováženými dôkazmi. Po ich vyhodnotení dospel súd k záveru, že pokiaľ ide o bilančný prepočet, tento súd neakceptoval. K tomuto názoru súd dospel aj vzhľadom na vyjadrenie znalca v závere posudku, ako aj s prihliadnutím na rozporné tvrdenia obžalovaného o požitých množstvách alkoholu, prípadne prípravku Amara a vzhľadom na výsledky prepočtov, aké množstvo alkoholu by obžalovaný v čase vedenia motorového vozidla mal po prepočte ním udávaného požitého množstva alkoholu. S poukazom na uvedené súd tvrdeniam obžalovaného neuveril a prihliadal pritom hlavne na objektívny výsledok dychovej skúšky vykonanej na to určeným a certifikovaným prístrojom. Vzhľadom na znalecký posudok, ktorý poukázal aj na spätný prepočet, súd vychádzal podporne aj zo spätného prepočtu, ktorý bol podľa znaleckého posudku v danom prípade možný a pod takto vypočítané hodnoty v znaleckom posudku (1,011 až 1,148 promile) spadá aj výsledok 1. dychovej skúšky. Aj keď znalec pripustil tvrdenia obžalovaného ako pravdivé, je potrebné uviesť, že hodnotiť výpoveď obžalovaného ako pravdivú príslúcha súdu.

Vinu obžalovaného mal súd preukázanú z vykonanej dychovej skúšky s výsledkom 0,53 mg/l vydychovaného vzduchu, ale aj zo znaleckého posudku podaného znalcom Q.. V. V.. Taktiež aj výpoveďami svedkov Q. B. U. W. Q. V., ktorí potvrdili, že zastavili motorové vozidlo, ktoré riadil obžalovaný, nakoľko sa pohybovalo zo strany na stranu jazdného pruhu. Napokon aj zo samotnej výpovede obžalovaného, ktorý potvrdil, že daný deň pred jazdou požil alkoholické nápoje, mal súd za preukázané, že obžalovaný viedol motorové vozidlo v čase 22.40 hod. dňa 16.5.2019 v stave

vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo. Vzhľadom na čas vykonania prvej dychovej skúšky o 22.46 hod s prihliadnutím na výpovede svedkov - príslušníkov polície, že bol obžalovaný najprv vyzvaný na predloženie dokladov, bola vykonaná lustrácia a až následne bola vykonaná dychová skúška, má sú za to, že ku skutku došlo v čase o 22.40 hod. Všetky vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný konal, ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt. Obžalovaný svojim úmyselným konaním, nakoľko vedel, že požil alkoholické nápoje v takom množstve, ktoré u neho vylúčilo spôsobilosť bezpečne viesť motorové vozidlo, a napriek tomu šoféroval a zároveň už mal opakovanú skúsenosť s trestnoprávnou rovinou takéhoto svojho konania, naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách ods. 2 § 10 Trestného zákona. To znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nie nepatrná, teda materiálny korektív.

Záver o tom, či pri prečine je materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona je záverom právnym, ktorý záver sa musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, rovnako ako záver o objektívnych a subjektívnych znakoch prečinu. Skutočnosti významné pre právny záver o tom, či tu je materiálny korektív prečinu, musia byť predmetom dokazovania práve ako všetky ostatné okolnosti naplňujúce znaky trestného činu.

V predmetnom konaní sa obžalovaný dopustil konania, a to skutku kvalifikovaného ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že predmetné ustanovenie chráni predovšetkým život, zdravie ľudí a majetok. Práve s poukazom na konanie obžalovaného, ktorý potom, čo požil alkoholické nápoje viedol motorové vozidlo, teda konal úmyselne, a to nielen v čase, kedy bol zastavený hliadkou, ale tak ako uviedol aj predtým, ako aj s ohľadom na to, že zároveň viezol aj iných ľudí, a preto má súd za to, že závažnosť trestného konania v súlade s ustanovením § 10 ods. 2 Trestného zákona, práve s prihliadnutím na spôsob spáchania skutku poukazuje na potrebu použitia trestnoprávnej regulácie.

Súd v popise skutku upravil skutočnosť, že hodnote alkoholu v dychu 0,53 mg/l zodpovedalo množstvo alkoholu v krvi, ktoré vylučovalo spôsobilosť pre vedenie motorového vozidla, a nie ako to bolo v obžalobe aj pri hodnote druhej dychovej skúšky. K tejto úprave súd poukazuje na prepočet v znaleckom posudku Q.. V. V., a to aj s odchýlkou presnosti merania (zároveň aj po spätnom prepočte podľa druhej dychovej skúšky mal v čase vedenia motorového vozidla hladinu alkoholu v krvi, ktoré vylučovalo spôsobilosť pre vedenie motorového vozidla). Hodnote 0,53 mg/l vydychovaného vzduchu podľa posudku zodpovedá najmenej 1,058 promile alkoholu v krvi, čo predstavuje množstvo alkoholu v krvi, ktoré vylučovalo spôsobilosť pre vedenie motorového vozidla, tak ako to bolo popísané aj v znaleckom posudku tohto znalca. Táto oprava však nemala žiaden vplyv na totožnosť skutku a právnu kvalifikáciu skutku. Ku hraničnej hodnote alkoholu nad jedno promile v krvi, čo je hodnota 0,4762 mg/l etanolu vo vydychovanom vzduchu, súd ešte dopĺňa, že táto hodnota predstavuje z medicínskeho hľadiska, ktoré je akceptované aj trestnoprávnou praxou, hladinu alkoholu, ktorá nepriaznivo ovplyvňuje schopnosť vodiča bezpečne viesť motorové vozidlo. Správnosť merania v danom prípade bola overená ďalšou dychovou skúškou, podľa ktorej aj po spätnom prepočte bol obžalovaný v čase vedenia vozidla v stave vylučujúcom viesť bezpečne motorové vozidlo. Zároveň ale prvá dychová skúška bola nad touto hraničnou hranicou, a preto spolu s vyššie uvedenými dôkazmi mal súd vinu obžalovaného za preukázanú.

Súd odmietol vykonať dôkaz, a to pripojiť záznam z vykonaných dychových skúšok zo spisu 2T/21/2021, nakoľko v danom prípade vykonanie takéto dôkazu nepovažoval za potrebné, a to s ohľadom na vyššie uvedené dôkazy, ktoré súd vyhodnotil ako podstatné.

Pokiaľ obhajca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 24.7.2012, k tomuto považuje súd uviesť, že v predmetnom prípade bola riešená situácia, kedy nebol vykonaný odber krvi pri hraničnej nameranej hodnote alkoholu v dychu 0,52 mg/l, avšak Krajský súd v Prešove v tomto prípade rozhodoval v situácii, kedy nebola vykonaná opakovaná dychová skúška s časovým odstupom, ani znalecké

dokazovanie na spätný bilančný prepočet. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že toto rozhodnutie nemožno aplikovať na teraz súdený prípad, a to aj keď dychová skúška bola v hodnote 0,53 mg/l, avšak bola vykonaná 2. dychová skúška a zároveň obhajobou predložený znalecký posudok podaný znalcom Q.. V. sa zaoberal aj spätným prepočtom. Podľa znaleckého posudku bol spätný prepočet možný a podľa tohto prepočtu bola koncentrácia alkoholu v krvi obžalovaného 1,011 až 1,148 promile po zohľadnení odchýlky meradla, teda v rozmedzí ktorého bol aj výsledok dychovej skúšky. Preto súd pri hodnotení naplnenia skutkovej podstaty považoval za podstatné nielen výsledky dychovej skúšky, ktoré obhajca namietal ako hraničné, ale aj výsledky znaleckého dokazovania ohľadom spätného prepočtu hladiny alkoholu v krvi, ako aj svedecké výpovede, ktoré poukazujú na skutočnosť, že obžalovaný bol v čase vedenia motorového vozidla v stave vylučujúcom viesť motorové vozidlo. K rozhodnutiu Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3To/100/2019 zo dňa 4.2.2020 súd dodáva, že v predmetnom konaní, aj keď boli vykonané dve dychové skúšky, prvá, ktorá poukazovala na stav obžalovaného vylučujúcu spôsobilosť, bola v hodnote 0,51 mg/l, teda o dve stotiny nižšia ako hodnota nameraná obžalovanému v teraz súdnej veci. Zároveň ale z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že aj svedkovia - príslušníci hliadky PZ uviedli, že vodič nejavil známky ovplyvnenia alkoholom. V konaní, o ktorom súd teraz rozhoduje, pritom príslušníci hliadky vypovedali, že motorové vozidlo, ktoré viedol obžalovaný išlo zo strany na stranu, a teda nemožno v tomto prípade hovoriť len o jednom usvedčujúcom dôkaze, dychovej skúške s hodnotou 0,53 mg/l, keďže súd už vyššie poukázal aj na svedecké výpovede príslušníkov PZ, ako aj znalecký posudok znalca Q.. V.Ď..

Pokiaľ ide o výrok o treste, oproti trestnému rozkazu, súd vyhodnotil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti u obžalovaného a dospel k záveru, že poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť u obžalovaného nezistil, nakoľko v konaní pred súdom spáchanie skutku nepriznal a neofutoval, oproti jeho výpovedi z prípravného konania. Táto skutočnosť sa odrazila v prísnejšom treste. Priťažujúcu okolnosť súd u obžalovaného taktiež nezistil, keďže odsúdenia, ktoré sú obsiahnuté v popise skutku sú už zahladené, avšak pri ukladaní trestu zákazu činnosti súd v súlade s ustanovením 61 ods. 7 Trestného zákona na ne prihliadal. Takto súd ukladal trest pri trestnej sadzbe 0 až 1 rok. Súd považoval za primeraný trest vo výmere päť mesiacov. V tomto smere súd bral do úvahy tú skutočnosť, že predchádzajúce odsúdenia obžalovaného sú už zahladené a tak mal súd za to, že vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší život ako aj na okolnosti prípadu, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je takýto trest dostatočný. Za daných okolností prípadu súd je toho názoru, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, a preto výkon trestu obžalovanému podmienčne odložil. Pri určení skúšobnej doby, podľa názoru súdu, boli zohľadnené všetky okolnosti predpokladané zákonom pre ukládanie trestu a určená skúšobná doba v trvaní osemnásť mesiacov, tak zodpovedá zásadám ukládania trestu. Určenú skúšobnú dobu súd považuje za primeranú vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší život a okolnosti predmetného prípadu.

Pri ukladaní trestu zákazu činnosti súd vychádzal z faktu, že od roku 2007 do roku 2010 obžalovaný spáchal dvakrát trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, pričom v roku 2007 zároveň daným skutkom aj prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, nakoľko mu bol uložený ODI vo Vranove nad Topľou zákaz činnosti viesť motorové vozidlá z dôvodu spáchania priestupku pre jazdu pod vplyvom alkoholu. Aj keď oba trestné činy spáchal pred 1.11.2011, pred účinnosťou zákona, od kedy možno uložiť trest zákazu činnosti na doživotie, ukládanie takéhoto trestu umožňuje prechodné ustanovenie § 438d Trestného zákona.

V zmysle tohto ustanovenia § 438d Trestného zákona, ustanovenie § 61 ods. 3 a 5 sa vzťahuje aj na osobu, ktorá bola odsúdená za niektorý z trestných činov uvedených v § 61 ods. 3 alebo 5 pred 1. novembrom 2011, ak táto osoba spáchala ďalší trestný čin uvedený v § 61 ods. 3 alebo 5 po 1. novembri 2011. Súd však nemusí vziať do úvahy odsúdenie uložené pred 1. novembrom 2011, ak by vzhľadom na mimoriadne okolnosti predchádzajúcich prípadov bolo pre páchatel'a použitie trestnej sadzby trestu zákazu činnosti ustanovenej v § 61 ods. 3 alebo 5 neprimerane prísne.

Vzhľadom na uvedené ustanovenie Trestného zákona, súd skúmal, či existujú nejaké také skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne okolnosti v zmysle predmetného ustanovenia je potrebné v nadväznosti na jazykový význam tohto slova vykladať ako ojedinelé, či zvláštne podmienky, nevšedné pomery, ktoré sa približujú mimoriadnym okolnostiam ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona. Súd sa podrobne zaoberal obidvoma predchádzajúcimi odsúdeniami obžalovaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom

návykovej látky, pričom žiadne mimoriadne okolnosti nezistil. Zo spisov Okresného súdu Humenné pod sp.zn. 4T/77/2010 a Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. 10T/308/2007 vyplýva, že obžalovaný pri prechádzajúcich odsúdeniach viedol motorové vozilo pod vplyvom alkoholu raz keď išiel za známou a raz ani nevie prečo. V takomto nezodpovednom konaní súd mimoriadne okolnosti nezistil. Ani značný odstup času od predchádzajúcich odsúdení nemožno považovať za mimoriadnu okolnosť, nakoľko sa od predchádzajúcich odsúdení dopúšťal priestupkov na úseku dopravy. Z uvedených dôvodov mal súd potom za to, že boli u obžalovaného splnené podmienky pre uloženie trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona.

Súd obžalovanému ochranné liečenie protialkoholické neuložil, nakoľko konzum alkoholu obžalovaným podľa znalkyne nevykazoval známky chorobného návyku, či závislosti, a takéto liečenie znalkyňa nenavrholala obžalovanému uložiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.